

Ochot. Dziennikowa Doronika
Plut. Intab. P.S.K. Dwa st.

REFERAT
HISTORYCZA

1564

Wdrożeniem się w roku 1945 ^{XI} 19 w Podhajcach
Kroku 1940 ^{10^{II}} ostatniemu wyjazdowi do Rosji
war a ojcu i siostrze która została w czasie podróży
we Lwowie. Na stacji Budynki zastawano
nas do wagonów białych, którym przeznaczony
3 tygodnie o braku węgla, wody i.t.d.

28/II 1940. Przyjeżdżaliśmy do t.z. Perwomajski Bojotek
Dawatowska obłaził garze po wcz. dniach odmeldowano
nas przesył w kołach stacji.

Praca była bardzo ciężka, ponieważ ja musiałem
zpracować nas chleb dla ojca staruska
który chorował i po kilku miesiącach umierł
Ja ostatniemu majce lat 40 o wielkiej rozpaczy
I tak pracowałem ciężko, aż do ogłoszenia
nam amnestii.

Po amnestii wyjeżdżaliśmy do Torszkentu, z kąd skierowano
nas na „kettor” na koczowniczym masowatam
kato króć praca była ciężka, panowały choroby wirus
o powodu braku opieki lekarskiej i chleba
Po 3-tych miesiącach wyjeżdżaliśmy do miejscowości
Obere z kąd z polskim wojskiem wyjeżdżaliśmy
Dziennikowa Doronika z gromię